

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

Antipharmacum.

Ex hoc sequitur nullum prædicantem cœnare posse, nisi præsente alio Prædicante, à quo cœnam accipiat: nisi fortè Prædicans, quando solus & absque ullo Symmysta, ut sit in pagis & oppidis innumeris, cœnam non ipse sibi in os ingerit, sed ab ædito, aut rustico honoratiore accipit: hoc enim necessario faciendum est, si Lutheri doctrina pro vera accipitur; quandoquidem vt infans scipsum baptizare, sic & vnum solus cœnam sumere nequit. Quam autem hæc concinuant cum illis, quæ iam supra ex Luthero, præsertim ex libro de Missa priuata attulinus, quilibet paulò consideratior, etiam absque meo admonitu, intelligit.

De suscipientibus Eucharistiam.

Quæritur num ægrotis, & qui publicos Ecclesiæ conuentus adire nequeant, cœna sit administranda.

Respondet Lutherus in Colloq. Lat. Tom. 2. Tit. de cœna. *Ego quotidie mecum considero & cogito, qua ratione priuatum illam infirmorum communionem abrogare possem.* Quod igitur Lutherus efficere decreuerat, hoc postea gnauiter effecerunt Caluinistæ, Quidam enim cœnam ægrotis conceduut, sed ita, *vt adsit catus aliquis simul communicantium quem modum indicauit Lutherus in Colloq. Lat. loc. cit. optabat enim, ut ægroti cogerentur talem seruare modum, quem ego infirmus seruauit,* inquit: *vbi cum aliis pluribus fiat communio.*

Alij tam morosi ac difficiles sunt, vt ne hac quidem conditione ægrotos cœnare patientur: quia vt Beza dicit, Quæst. 241. *videtur, nescio quomodo cum institutione cœna Domini pugnare, ut tota cessante reliqua Ecclesia domus*